

פרשת משפטים < 144 < כ"ח שבט תשע"ג

גילוי דעת

רב ומדינה

עו"ד ירון קטן על חשיבותו של התפקיד

הרם והמאתגר של רבה הראשי של ישראל

נוער מתקן עולם

אברהם ליפשיץ על נוער שלוקח אחריות ומעז לחלום

**חוזרים לשורשים - הרב אריאל בראדלי על הבסיס למשפט בישראל.
קולנוע נשי - פנינה פחמקל על הקולנוע ככלי חשוב להעברת מסרים חינוכיים וערכיים בימינו.
אמא שלי - אורה פולק עם מחשבות על יום האם שחל השבוע - למקרה ששכחתם.**

תצלום: אלי גרנר (שמות כ"ח, י"ב)

המערכת:

כור היתוך

לפני כחודש ביבצה מתא הדואר שלי המעטפה החומה והמוכרת, צו מילואים. התגובה הראשונית שעברה במוחי היתה - "למה אני ולמה דווקא עכשיו?!" אבל ברגע בו עליתי על הבית המשושפף והמוכר, עם הריח הזה שמזכיר לך אוטובוס עמוס חיילים, שק"ם, נשק וגם קצת אקשן, הבנתי שאף פעם אין זמן שהוא טוב למילואים. משפחה, אשה, ילדים, עבודה, לימודים. תמיד זה נוחת עלינו כשאנחנו הכי לא מוכנים לכך. כהרגלי צלצלתי לחבריי לפלוגה ווידאתי שגם הם קיבלו את הצו. מסתבר שכולם הזדהו עם רגשותיי הראשוניים בקשר לצו. אולם ברגע האמת כולם התייצבו בשעה הנקובה (תמיד יש כאלה שמאחרים...) השאירו הכל מאחור, עלו על מדים ובאו כדי לבצע את המוטל עליהם, כי זה מה שצריך ואין מי שייעשה זאת במקומינו. חילונים, דתיים, קיבוצניים, מתנחלים, עירוניסטים, מושבניקים, דרומים, צפונים, צעירים וותיקים. בקיצור כולם הגיעו מקרוב ומרחוק לבסיס המבודד. במילואים, כולם מיישרים קו, כולם לבושים אותו הדבר, לכולם אותו הציווד, אין מעמדות יש רק יעדים ומטרות משותפות. מטבע הדברים בפרספקטיבה של כשבועיים ממועד הבחירות הרבה מהשיחות נסובו על פוליטיקה, מי בחו, במי ולמה? הרבה מפלגות קיבלו את קולם של חיילים מהפלוגה שלי. אך על דבר אחד כולם הסכימו: שיוויון בנטל.

על ידי שיוויון בנטל ניתן לפתור בעיות רבות. כל אחד ואחד תורם את חלקו לחברה לטובת כולנו. היו ויכוחים (חלקם קולניים) עם הרבה אמוציות. כל אחד טען את טענותיו ושיתף בתפיסת עולמו. אך בסופו של כל ויכוח הבנו שאם לא נדע למצוא את המחנה המשותף, יהיה קשה לנו, כחברה וכעם, להתמודד עם האתגרים העצומים שנכוננו לנו. צבא הגנה לישראל בחברה הישראלית משחק תפקיד חשוב (וקריטי) ומאפשר לכולנו להיפגש עם המציאות הישראלית בלי מסננים. כור היתוך, על ידי שירות צבאי כולנו יוצאים ברווח. בתחושת הסיפוק, בחיבור אל המדינה, בחיבור אל המגזרים השונים בעם ובעיקר בתחושת השייכות והשותפות. השיוויון בנטל הוא בפירוש לא נטל, אלא זכות! זכות של כולנו לפעול למען מטרה משותפת. למעננו. עלינו למצוא את הנוסחה המתאימה שכולם ירצו וירגישו שותפים ויפעלו כדי להוציאו לפועל. עם כל השוני אנחנו כל כך דומים. והדמיון הוא מה ששומר, שומר ובע"ה ישמור עלינו.

נבו כץ

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

שמירת מרחק

ב"מלחמת הקיום על הכביש", חובה עלינו לשמור על רווח בין כלי הרכב. המרחק צריך להיות סביר, לאפשר עצירה בכל עת ולהימנע מתאונה. על פי החוק אסור שהרווח יהיה קטן מהמרחק אותו עובר הרכב בשניה אחת במהירות נסיעתו, אך במציאות הרווח בין כלי הרכב צריך להבטיח זרימת תנועה חופשית, לאפשר לנהג שעוקף להיכנס לרווח זה ללא סיכון ולאפשר נהיגה קלה ונינוחה. כמובן שנהיגה בתנאים מכבידים כגון: גשם חזק ו/או ערפל מחייבים אותנו לשמירת רווח גדול יותר. לרוב זה אפשרי וקל. זמן תגובה הוא: פרק הזמן העובר מהרגע בו ראה הנהג מצב חדש המצריך תגובה, ועד לרגע בו הגיב. הדבר תלוי במצב הנהג ובמצב התאורה. בנהיגה, זמן התגובה מתבטא במרחק שעובר הרכב בזמן זה - מרחק התגובה. מרחק בלימה הוא: המרחק שהרכב עובר מהפעלת הבלמים ועד לעצירה. מרחק זה מתארך בהתאם למצב הרכב והכביש. כיצד מודדים את ה"מרחק הסביר" עליו מדבר המחוקק? השיטה המקובלת היא "שיטת שתי השניות" - מבוססת על כך שהמרחק שעליו יש לשמור הוא המרחק שעוברים ברכב בזמן של שתי שניות לפחות. כאשר הרכב שלפנים עובר עצם קבוע לצד הדרך (שלט, עמוד או עץ) מתחילים בספירה: עשרים ואחת, עשרים ושתיים, אם בתום הספירה עוד לא הגענו אל העצם הנבחר - הרווח מצויין. אם הגענו לעצם לפני תום הספירה - הרווח קצר ומסוכן. אין צורך לנהוג ולספור תמיד. עם הזמן אומדן הרווח הנכון הופך להיות "טבעי" בדמנו". למרות זאת כדאי מפעם לפעם למדוד את הרווח בשיטת "עשרים ואחת, עשרים ושתיים".

לשמירת מרחק מהרכב שלפנים יתרונות רבים, נוסף על מניעת הפגיעה בו, כגון: < הנהג נוהג רגוע > < בלאי הצמיגים והבלמים קטן > < חוסכים בדלק > < שדה ראייה גדול > < רוחב יותר > < נמנע טלטול מהנוסעים והחפצים שברכב, בזמן הבלימה > < נצא לעקיפה בצורה בטוחה יותר > < נאפשר לרכב עוקף לחזור אל הנתיב הימני > < נישמר מפני חפצים שעלולים ליפול מהרכב שלפנים > < השמשה הקדמית לא תתלכלך ותפגע...

נקפיד לשמור מרחק סביר ונרוויח יותר זמן ומרחק לתגובה נכונה

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

הוצאה לאור: פרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: ענבל וייס | עיצוב: תמי כהן ואביטל ירושלמי | מחיר הניילון: 4 ש"ח כולל מע"מ
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד | אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות | נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון | כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:42	ירושלים: 5:56
תל אביב: 5:00	תל אביב: 5:58
חיפה: 4:51	חיפה: 5:56

מבקרים וזוכרים

שנתיים לרצח: בית משפחת פוגל הפך לאתר עלייה לרגל

במלאת שנתיים לרצח בני משפחת פוגל באיתמר - אחד הפיגועים המזעזעים שידעה מדינת ישראל - חושפים ראשי הישוב באיתמר כי ביתם של בני משפחת פוגל הפך לאתר "עלייה לרגל". מתוך עשרות אלפי מבקרים שהגיעו בשנתיים האחרונות לבקר בשומרון במסגרת פרויקט "שומרון נעים להכיר", 30,000 איש ביקרו באיתמר וביקשו באופן מיוחד לראות את בית משפחת פוגל ואת משכן אהוד שהוקם לזכר בני משפחת פוגל לפני כשנה. הרב אביחי רונצקי ראש הישיבה הגבוה באיתמר, והרבצ"ר לשעבר ציין כי: "האור הפנימי של עם ישראל בא לידי ביטוי בחיבור הגדול שאנחנו מקבלים כאן בישוב, אף שאין דבר ששייב את מתינו, יש בכך ניחומים רבים". ביום השנה לרצח בני משפחת פוגל תניח הישיבה הגבוהה באיתמר את אבן הפינה להקמת פנימיית לזכר בני המשפחה. הפנימיית ישמשו בין השאר עבור פרויקט מחוברים אותו תשיק הישיבה באירוע, מטרת הפרויקט היא להביא להידברות בין כל חלקי העם כחלק מצוואתו של הרב אודי פוגל ז"ל. הישיבה באיתמר מזמינה את הציבור להעלות תרומתם לחיזוק ההתיישבות ולעילוי נשמת בני המשפחה. מהישיבה נמסר כי לא רק זאת אלא שמאז הרצח, הם עדים להתחזקות הישוב. בין השאר הצטרפו 220 תלמידים לישיבה הגבוהה באיתמר, נוספו 25 משפחות חדשות לישוב, נבנה ב"כ מרכזי, התב"ע אושרה והישוב הולך ומתפתח.

החקלאות היהודית - מסייעת לחקלאות ירוקה

פיתוח חדש של חסלט וחוקרי מכון וולקני הביאו לפיתוח של "יונק החרקים". מחקרים שנעשו במכון וולקני מוכיחים כי "יונק החרקים" מוריד את הצורך בהדברה בלא פחות מ 85%. כיום מסתבר שניתן להשתמש ביונק החרקים לא רק לצורכי כשרות אלא גם לכל גידולי התבלין להורדת ההדברה. לפני כשלוש שנים פנה שגב לב רן המנהל המקצועי של חוות חסלט באזור מיתר למכון וולקני בהצעה: פיתוח משותף של יונק חרקים. הרעיון היצירתי, היה להמציא מעין שואב אבק שישאב את החרקים מירקות העלים ויקל על הניסיון להרחיק את החרקים מהיבול. במכון וולקני הרימו את הכפפה ויחד הם בדקו מה צריכה להיות מהירות השאיבה ופרמטרים נוספים כדי להוריד במקסימום את כמות החרקים ומצד שני שלא לפגוע ביבול. "מדובר בפיתוח חשוב עבור החקלאות יהודית ואף עבור חקלאות ירוקה, יש בכוחו להוריד את כמויות חומרי ההדברה שהחקלאים משתמשים בהם. לא רק במבנים בהם מגדלים ירקות עלים ללא תולעים אלא עבור כל צמחי התבלין בארץ". אמר רפי רגב, מי שהיה אחראי על הפיתוח מטעם מכון וולקני.

אליעזר ברט מנכ"ל חסלט מציין: "אנחנו עושים כמיטב יכולתנו בכדי שהתוצרת שאנחנו משווקים תהיה נקייה מחרקים וכמובן משאריות חומרי הדברה, על כך אנחנו מוצאים לנכון להשקיע בשיטות פעולה עם מכוני מחקר ביניהם מכון וולקני בכדי לקדם פיתוחים שעשויים לסייע לשדה החקלאות בכלל ובחקלאות היהודית בפרט".

יום עיון מיוחד לקראת פורים

יתקיים א"ה ב"א אדר במדרשת בית בשבות רחל בהשתתפות הרב מיכאל ברום, הרב רונן טמיר, הרב חיאל יעיש, הרבנית עידית איצקוביץ והרבנית דבורה ברטפלד. בואו בשמחה!

רוצה ללמוד באוניברסיטה? אל תצא מהישיבה!

פרסומי ישראל

הצטרפו ללימודים הלימודיים החדשה
באוניברסיטת אריאל. התכנית תאפשר
לכם לרכוש תואר אוניברסיטאי במקצוע
מבוקש מבלי שתצטרכו לוותר על העולם
הרוחני שלכם.

תואר אוניברסיטאי במסלול נפרד
באחד משלושת התחומים:

- | הנדסת תעשייה וניהול (B.Sc.)
- | כלכלה ומנהל עסקים
- | כלכלה ומדעי המדינה

שלושה ימי לימוד מרוכזים
אפשרות לשילוב לימוד תורה בבית מדרש ישיבתי
באריאל או במסגרות נוספות באזור.
סיוע במגורים ובמציאת מקום עבודה בשומרון
מרכז השמה לבוגרים

הטבות
לנרשמים דרך
בית מדרש
ישיבתי

אוד: 3D mgiliron@gmail.com

לפרטים והרשמה:

אלדר 052-4581751

eldar@betmidrash.org

www.betmidrash.org

כתבתי "הרמב"ם בהלכות סנהדרין כותב, שאם כל חכמי ארץ ישראל היו מתכנסים ומקבלים על עצמם אחד מהם ואומרים לו שהוא כמו סמוך, יכול לצרף עימו עוד שניים ולסמוך אחרים, מפני שלציבור שנמצא בארץ יש כח לחדש את הסמיכה, וכך יתקיימו דברי הנביא "ואשיבה שופטיי כבראשונה ויועציקי כבתחילה". אלא שבזמננו יש עדיין חולשות, ואין אפשרות לכנס את כל חכמי ישראל שישכימו למנות אחד בראש.

נקווה שעם ישראל יחזור בתשובה בכל התחומים, ואף בתחום זה, ויכיר את הערך העצום שיש במערכת המשפט של תורת ישראל, עם הצדק היושר והאמת שיש בה. לא ירחק היום ויתקיימו דברי הנביא על השבת השופטים, וזה בסופו של דבר יקרב את ביאת משיח צדקנו. "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה" - משפט אמת ושופטים צדיקים רודפי אמת וצדק ■

בירור ממוני בינו לבין חברו, עליו להזדקק לשופטי ישראל הדנים לפי דיני התורה, ולא ללכת לערכאות גויים ולשופטיהם, אפילו אם במקרה המסוים הם שופטים לפי המשפט שלנו. שופט ע"פ התורה הוא זה שנסמך ע"י סמוכים עד משה רבנו. דיין סמוך יכול לדון דיני קנסות. כיום לא יכולים לדון דינים אלו, מפני שאין לנו דינים סמוכים. ראשונים רבים סוברים שמערכת המשפט שלנו מועילה מדברנו, כהגדרת חז"ל "שליחותיה דקמאי קעבדינן", כלומר, אנחנו פועלים כשלוחים של הסמוכים האחרונים שמינו אותנו לשפוט בדברים שמצויים גם בזמננו. אבל דיני קנסות, כיון שאין בהם חסרון כיס אין דינים, ולכן גבשנו שניצא את הגניבה בידו אינו משלם כפל. אעפ"כ המדינה יכולה לחוקק חוקים לצורך שעה, ולקנוס את הגנב בתשלום נוסף על הגניבה עצמה. אנו מתפללים "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו

פרשתנו קטנה בכמות אך מרובה בהלכות. ישנם פסוקים קצרים המהווים בסיס למספר פרקים בתלמוד העוסקים בדיני ממונות, טענות, עדויות, רוב, ברי ושמא, עד אחד, שני עדים, הכחשות ועוד. יש בזה פרטי פרטים, שאותם אנו לומדים מתורה שבעל פה. ללא תורה שבעל פה לא היינו מוצאים את ידינו ואת רגלינו כיצד להתאים דינים אלו למציאות שאנו דנים עליה. חוקים אנושיים מתאימים לדור שבו הם נחקקו, אך תורת ה' והמשפטים שנתנו לעם ישראל הם נצחיים ואינם משתנים בהתאם לזמנים. זהו צדק אלוהי מוחלט שקיים לנצח. עם זאת להנהגת הציבור יש סמכות לתקן תקנות לטובת הציבור, כגון ביחסי עבודה, מסחר, כללי התנהגות ברשות הרבים, ובכל העניינים שהתורה לא קבעה דין. "ואלה המשפטים אשר תשים לפניך" - דרשו חז"ל: לפניך ולא לפני גויים. כלומר, כשיש לאדם מישור

שיעורו החודשי של הגאון הרב דב ליאור שליט"א יתקיים אי"ה ביום חמישי ד' אדר בשעה 20:00 ב"בית הרב" ברח' הרב קוק 9 בירושלים. הציבור מוזמן!

השפן הקואליציוני מפתיע

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

דברים בעלמא

יהודית ודמוקרטיה. כמו כן, רוב השופטים ורוב עורכי הדין אינם בקיאים במקורות חז"ל ועל כן אינם מצטיינים מקורות יהודיים כפי שמחייב חוק זה. יפה עשו במכללה האקדמית נתניה שהקימו את מרכז "ישמ"ע" אשר נותן שרות, ללא תשלום, לכל שופט או עורך דין המעוניין להשתמש במשפט העברי לצורך פסיקה או דיון מעשי. הם, מביאים בפניו את המקורות הרלוונטיים לכך מהמשפט העברי (יש להזכיר שישנה דעה שההלכה היא לא משפט עברי, ואין שום טעם בשילוב אלמנטים מהמשפט העברי בחוקי מדינת ישראל החילונית). גם אם יהיה לנו חוק מסודר שכולו מבוסס על המשפט העברי, עדיין הבעיה לא נפתרה, כיון שהשופטים אינם בקיאים בחשיבה התורנית ואפשרויות הניתוח שלהם אינן עולות בקנה אחד עם תורתנו הקדושה. על כך אומרים חז"ל: אם יאמר לך אדם יש חכמה בגויים תאמין, יש תורה בגויים אל תאמין. (איכ"ר ב"ז). על כן אומר רש"י בפרשתנו (עפ"י גיטין פח): "אפי' ידעת בדן אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם". ברור שחז"ל מבינים שהמשפטים של הגויים בכללי ההתנהגות בין אדם לחברו, יש בהם הגיון וסברה, אך ההיגיון המושג ע"י היהודים לומדי התורה, שונה לחלוטין, ועל זה נאמר "משפטים בל ידעום" (תהילים קמ"ז כ').

כאן אנו נכנסים למחלוקת כיצד לקרוא לבתי משפט מסוג זה, האם הם נקראים ערכאות? או כדבריו של מו"ר הרב ישראל זצ"ל שאולי לא נקרא לכך ערכאות, אלא רק שאלה של גזל. ("התורה והמדינה" ז' עמ' ע"ו - ע"ח).

מעניין מאוד המקום המיוחד שנתנו חז"ל לחשיבות של המשפט התורני כאשר ניסחו את התפילה המתאימה על השבת שופטינו כבראשונה, דווקא על כך ציינו: "והסר ממנו יגון ואנחה". את ההיגיון לקשר בין הדברים אשמח מאוד לשמוע מכם.

■ pvpuah@gmail.com

הכהן יחד עם ד"ר יוגודה מוצאים לאור בכל שבוע עלון בנושא המשפט העברי הנשלח לכל השופטים והמתעניינים. מספר משפטים ניסו לבסס חוקים חדשים על יסודות משפט העברי כגון חלקים מ: חוק לשון הרע, עשיית עושר ולא במשפט, תקנת השבים ואפילו חוק ציד חיות בר.

גם אם יהיה לנו חוק מסודר שכולו מבוסס על המשפט העברי, עדיין הבעיה לא נפתרה, כיון שהשופטים אינם בקיאים בחשיבה התורנית ואפשרויות הניתוח שלהם אינן עולות בקנה אחד עם תורתנו הקדושה. על כך אומרים חז"ל: אם יאמר לך אדם יש חכמה בגויים תאמין, יש תורה בגויים אל תאמין

כיוון שהמשפט הטורקי-העות'מאני וכן החוק המנדטורי הבריטי, לא מאז רלוונטיים בימינו, הצליחו מספר פוליטיקאים ומשפטים להוביל חוק חדש. ביום י' באב תש"ם נחקק בכנסת ישראל 'חוק יסודות המשפט' הקובע: "ראה בית המשפט שאלה משפטית הטענה הכרעה, ולא מצא לה תשובה בדבר חקיקה, בהלכה פסוקה או בדרך של היקש יכריע בה לאור עקרונות החירות, הצדק, היושר והשלום של מורשת ישראל". בהחלט הישג גדול, אך הבעיה היא שבאופן מעשי השופט ברק טען כי ההלכה היהודית אינה מקור מחייב אלא רק משמשת כמקור השראה. מאוחר יותר נעשה ניסיון נוסף לשלב את הדברים בחוקי היסוד, ואכן, בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ובחוק חופש העיסוק נאמר שהמטרה היא לעגן בחוק יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה

פעם היו אומרים שאם שולמית אלוני הייתה רוצה להבין את הדתים היא הייתה יכולה להציע להפוך את מדינת ישראל למדינת הלכה. היה לוקח הרבה שנים להוציא את הדבר לפועל, ובניתיים הדתיים היו שותקים. אני מקווה שמנהלי המשא ומתן הקואליציוני לא יקראו מאמר זה. הם עוד יכולים להפתיע את הדתיים...

בפרשת השבוע אנו קוראים על משפט התורה אשר שם לפנינו הקב"ה. זכינו שעם ישראל שב לארצו ובחסדיו בנה לנו מדינה יהודית בארץ ישראל. כעת תפקידנו הוא להשתדל לבנות מערכת חוקים המתאימה להלכה מדורית דורות. על מנת להוציא את הדבר לפועל יש לנסח חוקים בלשון המובנת לכל. כמו כן, יש לבחור את סוגי הענישה ולהתאימם לביצוע מעשי בימינו. אחד הדברים שיצטרך בדיקה יסודית הוא מקומו - בהלכה היהודית - של המאסר. כמו-כן נצטרך לבחון האם נוכל לחדש את ערי המקלט (ראה 'גלוי דעת' מס' 118). בנושאים אלו נוכל גם להיעזר בדברי הר"ן ('דרשות הר"ן' י"א) שאומר שלכל מלך יש זכות לחוקק חוקים בתחום הפלילי שיענישו מעבר לדין התורה הרגיל וישתמשו גם בדיני ראיות שונים. מו"ר הגר"ש ישראלי זצ"ל סובר שלכנסת ישראל יש סמכות לחוקק חוקים במשפט הפלילי, אולם המשפט האזרחי צריך להתנהל על פי דין תורה (עמוד הימיני ח).

זכינו, וכבר מראשית המדינה התחילו הרבנים הראשיים: הרב הרצוג והרב עוזיאל זצ"ל ביישום המשפט העברי בישראל. מו"ר הרב צבי יהודה, דיבר בשיעוריו על החשיבות הגדולה להכניס את החוק העברי בבתי המשפט של מדינת ישראל. במקביל, המשיכו אישים שונים ופוליטיקאים לבנות את התשתית המתאימה לכך. במהלך השנים נכתבה ספרות ענפה המתייחסת להלכות שונות במשפט העברי. הוקמו מכוני יישום בנושאים אלו, נערכו כנסים רבים כדוגמת הכנסים המיוחדים למשפט התורה של 'הליכות עם ישראל'. ידידינו ד"ר אביעד

יפיה של הכנרת אצל במרפסת

מול נוף עוצר נשימה, אגם המתמלא במים שופעים, הרי הגולן, ציוץ ציפורים ושקט פסטורלי מוקם במרומי העיר טבריה פרויקט הנדל"ן "מול הרי גולן".
הפרויקט, בית יחיד ומיוחד מצופה חיפוי אבן, בו 20 דירות בלבד, משרה אווירה פרטית לכל דייר.
בבנין דירות 3, 4, 5-חדרים, דירות גן ופנטהאוז, עם מפרט טכני עשיר ומפנק, לובי מפואר וחניה צמודה לכל דייר.
צאו אל המרפסת ותיהנו מיפיה של הכנרת. היא רק שלכם!

לפרטים:

052-6811186 • 052-4684104 • 03-5499818

רח' סוקולוב 25, רמת השרון ■ www.avney-derech.co.il

חברת אבני דרך בעלת ניסיון רב שנים בתחום הנדל"ן, עוסקת ביזום וביצוע פרויקטים נדל"ניים ברחבי הארץ, תוך מתן ייעוץ וסיוע בהשקעות בנדל"ן ובמשכנתאות

שאלה

אנו נשואים לא מעט שנים, זכינו כבר לחתן כמה מילדינו, אבל יש נושא קבוע הגורם למתח: נושא הכסף בבית. אשתי מתלוננת שהיא מרגישה, כאילו לי - בעלה - הכל מותר ואילו היא, צריכה לתת דו"ח על כל הוצאה. אמרתי לה כבר כמה פעמים, שאע"פ שאינה משתכרת הרבה, היא שווה לגמרי באחריות וכד'. אבל היא מתלוננת.

תשובה

אחד המוקדים הקבועים במשפחה, זה הכסף. היכן שומרים אותו, מי מחליט על הוצאות, מה קורה כשאחד מבני הבית נצרך לדבר מה, האם קונים לו או לכולם וכד'. בדרך הטבע, הבעל מתפקד יותר מחוץ לבית, וממילא גם מביא שכר גבוה יותר על עבודתו. ברור שזה תפקידו של הבעל, להיות המפרנס הראשי של המשפחה. אשה יכולה להיות מסייעת בפרנסה. הן מחמת העובדה שצרכי הבית מוטלים עליה, כך דרכו של עולם, שהאשה מבשלת, מכבסת ודואגת לבית פנימה, "שרת הפנים של הבית", לעומת הבעל שהוא "שר החוץ". והן מחמת העובדה שהרבה שינויים עוברים עליה, הריון, לידה, הנקה וכד'. כל אלה מקשים עליה להתחייב לטווח זמן ארוך, וממילא לא נכון ולא אפשרי להטיל עליה את עול האחריות לפרנסה. כאמור, היא מסייעת לבעלה, אבל האחריות מוטלת עליו.

יש נשים שעובדה זו אינה משפיעה עליהם, הן אינן מרגישות נחותות מפני שאינן משתכרות כמו

הבעל. ובצדק, כך צריכה אשה להרגיש, כשוות ערך לבעלה, גם מבחינה כלכלית. אם נרד לקטנות, ונרצה להעריך את עבודות הבית של אשה בממון, נמצא בודאי שהיא עובדת הרבה שעות, שאם

תפקידו של הבעל, להיות המפרנס הראשי של המשפחה. אשה יכולה להיות מסייעת בפרנסה. "שרת הפנים של הבית", לעומת הבעל שהוא "שר החוץ"

בעלה היה צריך לשלם לה עבור עבודתה זו, היתה מגיעה למשכורת גבוהה. כמובן, שלא זו הדרך, מפני שעיסוקיה של אשה בבית פנימה שווים הרבה יותר מהערכה ממונית, אבל כל זה תורם להרגשה טובה של האשה, שגם היא שותפה בפרנסה, לא פחות מבעלה. כאמור, זה סוג אחד של נשים. אני מניח

שאשתך היא מהסוג השני של נשים, אשר מתוך צניעות אינן מעריכות את עצמן, ולכן מרגישות תסכול מזה שהן אינן מביאות די פרנסה לבית. מתוך כך עלולה להתפתח הרגשה שלילית של כפיפות לבעל ביחס לכסף, צורך לשאול ולבקש אישור על כל הוצאה, כאילו הכסף בבית הוא רק של הבעל.

מדברך, אני מבין שאתה דוקא מהבעלים הרואים את האשה כשותפה לכל ההחלטות בבית, גם אלה הנוגעות להוצאות הכספיות. עצתי לכם, שתשוחחו בניחותא על הנושא. תן אתה את דעתך על הרגישות שלה, ותפקידך הוא להעניק לה את הבטחון, שאתה מכיר ומוקיר את פעילותיה בתוך הבית, וכי אלו פעולות שאי אפשר להעריך בממון. עם זאת, אפשר להחליט שפעם בשבוע תשבו שניים ויחד תחליטו על ההתנהלות הממונית. דבר זה יגביר את הרגשת השותפות, ויביא גם לאשתך רגיעה ושמחה ■

מלון | אורחים

אני ואתה נשנה את העולם

אברהם ליפשיץ - ראש מנהל חמ"ד

ותחזינה עינינו בשובר לציון ברחמים", יכולה להתפרש לפי שתי האפשרויות - אפשרות אחת היא לראות בה תפילה ובקשה למשהו רחוק, חלום וציפייה לראות "בשובר לציון ברחמים", בבניין ביהמ"ק וכד'. האפשרות השנייה היא תפילה לקב"ה לראות עכשיו "בשובר לציון ברחמים". להיות מסוגל לראות בתוך המציאות העכשווית את אתחלתא דגאולה ואת האור הגדול בשיבת ציון השלישית.

האתגר צריך להיות כיצד "מתאספים בני מצווה ומחליטים לתקן את העולם" בסתם יום של חול. כיצד אנחנו מאמינים, מסוגלים לעצור את שגרת החיים היומיומית, להתפלל, לחלום, ולבקש - להטות את העולם לכך זכות. צריך לחיות את האפשרות שכל הזמן, בכל שלב ובכל מעשה, יש להתנהגותנו השפעה על העולם כולו. תובנה זו קיימת כאשר אדם מחונך לחיי שליחות. כשתפסתו היא שהאדם נולד דווקא בדור זה, בתקופה זו, במקום זה - וכנראה יש לו ייעוד ותפקיד למלא בחייו. בבסיס המוכנות לחיות חיים אידיאליסטיים נמצאת ההנחה שאפשר וצריך "לתקן עולם במלכות שדי". מי שרוצה לחיות בתודעת שליחות אומר בחייו את מה שאמר אברהם אבינו: "הנני". "הנני" - התשובה של אברהם אבינו לקב"ה, היא תשובתנו לרבש"ע.

"הנני" - כפי שמביא הרב בר שאול: "לכל שליחות מטעם ההשגחה העליונה וכל פקודה מאת ה'..." "הנני" - מיד, וללא שאלה וללא תנאי, כולי ולא שיעור ולא שיוו... אדם מישראל, כפי כוחו, זמנו ומקומו, צריך לומר: "הנני" ■

והרצון של נערים צעירים "לתקן את העולם", את החברה במדינתנו הנפלאה, לא היינו מגיעים לשום מקום: "החלומות הגדולים - יסוד העולם הם..." כותב הרב זצ"ל. להבנה זו, שהאידיאל והחלום הם מרכיב

האתגר צריך להיות כיצד "מתאספים בני מצווה ומחליטים לתקן את העולם" בסתם יום של חול. כיצד אנחנו מאמינים, מסוגלים לעצור את שגרת החיים היומיומית, להתפלל, לחלום, ולבקש - להטות את העולם לכך זכות. צריך לחיות את האפשרות שכל הזמן, בכל שלב ובכל מעשה, יש להתנהגותנו השפעה על העולם כולו

מרכזי ומשמעותי ביותר בחיינו, שתי השלכות. האחת היא לנסות "לגזור" את החיים הממשיים היומיומיים מהחלום לעולם אופטימי, טוב, מלא באור ובחסד. החלום נותן לאדם את היכולת להיות במקום שבו הוא רוצה להיות והחיים המעשיים, ממילא, ישאפו למימוש החלום. ההשלכה השנייה היא לראות בתוך המציאות היומיומית את החלום, את מה שמעבר למה שאני רואה. האדם יכול, אם רצונו בכך, לראות את החלום שמעבר למציאות הנראית, את הסוד שמעבר לנגלה, את האור מבעד לדומם הסתמי.

התפילה אותה אנו אומרים שלוש פעמים ביום,

אנו עומדים כעת בפני הישורת האחרונה של פרויקט הנמשך מזה שנה בכל בתי"ס העל-יסודיים בחמ"ד שענה לשם "הקהל". זכינו לקיים וועידות בפורמטים בית-ספריים, מחוזיים והשבוע סיימנו את התהליך עם אירוע ההקהל הארצי. ההדים, התגובות, ההתרגשות של הצוות והתלמידים הייתה בשירה. תלמידים חושבים ומרגישים בכנות שעל כתפיהם מושטת העולם. מקבלים החלטות על עצמם, בבגרות, באחריות ובשמחה.

בפסח תשס"ח זכיתי להיות שותף לוועידה הארצית של תנועת "בני עקיבא". הוועידה נקראה "למען עמך ונחלתך". כ- 400 חניכים ובוגרי התנועה התכנסו לשלושה ימים של דיונים ללימוד ולקבלת החלטות כיצד לשנות את התנועה, ובעצם "כיצד לתקן את העולם" הוועידה אופיינה בדינמיקה השואפת ל"עוד", בלהט נעורים של רצון לעשות למען הכלל. לתחושת הרוחניות הגבוהה הצטרפה רוח שליחות והרגשה מרוממת, בידיעה שכל מה שנקבע בוועידה יהיה בעל השלכה ארוכת טווח על התנועה ועל עם ישראל כולו. מי שיכול לדמיין 400 צירים לבושים בחולצות תנועה, כשמתרחש ויכוח סמוי בעקבות מחלוקת אידיאולוגית איזה שיר לשיר ב- 3:00 לפנות בוקר, "אבינו שבשמים", צור ישראל וגואלו" או "תורת ה' תמימה", מי שיכול לראות אותם מול עיניו אחרי לילה ללא שינה ואחרי תפילת ותיקין בכותל, רוקדים בהתלהבות במשך שעה ארוכה לפני מפקד מרגש ששותפים לו הרב דרוקמן וחניך חבריאי ב' - חש מעט מהתרוממות הרוח ומרוח החלוציות שפייעמה בכולנו.

ואכן, בלי המחשבה הטהורה של אידיאלים נישאים

ההתנערי מעפר קומי

במלאת שנתיים לרצח של בני משפחת פוגל הי"ד

מרכז ישראלי

טקס יום הזיכרון השני ייערך ביום ראשון ז' באדר תשע"ג (17.2) ב"משכן אהוד" בישיבה באיתמר

בליל שבת קודש ו' אדר ימלאו שנתיים לרצח המזעזע של בני משפחת פוגל, הרב אודי, רותי, יואב, אלעד והדס הי"ד בשוב איתמר. בשנתיים אלו הפך יום הזיכרון של משפחת פוגל ליום לאומי של זיכרון וכאב, בניה והתחדשות.

בשנתיים אלו המשכנו את מורשתם: הקמנו את 'משכן אהוד', נטענו ובנינו בתים, חיברנו בין חלקי העם, תלמידים רבים הצטרפו לשורות בית המדרש ומשפחות רבות התווספו ליישוב איתמר. בעז"ה נמשיך בעשייה שתחבר בין כל חלקי העם.

העלייה להר המנוחות בשעה 10:00

יום עיון 14:00-16:00 ♦

14:00 - הרב **אביחי רונצקי**

14:45 - הרב **שמואל אליהו** / שיעור לנשים - הרבנית **עידית איצקוביץ**

15:30 - הרב **אלישע וישליצקי**

*עזרת הנשים פתוחה בכל השיעורים

16:00 - **הנחת אבן פינה לפינימיות תלמידי הישיבה** ♦

שייבנו בעז"ה במהלך השנה בצמוד לישיבה.

17:00-19:30 - **טקס אזכרה לאומי בהשתתפות:** ♦

משפחות פוגל ובן-ישי, רבנים, חברי כנסת, אנשי צבא, אישי ציבור נוספים ואנשי עמך בית ישראל.

♦ האירוע ילווה בהפעלות לילדים ובהופעתו של הזמר **אהרון רזאל**.

נשמח בהשתתפותכם,

**משפחת
פוגל ובן-ישי**

הרב תא"ל (מיל) אביחי רונצקי
ראש הישיבה הגבוהה באיתמר
הרב הראשי לצה"ל לשעבר

**בית הישיבה הגבוהה
באיתמר**

לתרומות ולהזמנת הסעות מירושלים, מתל אביב ומפתח תקווה:
במייל: yg.itamar@gmail.com או בטל: 02-9978114
(הסעות יצאו לפי כמות הרישום)

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

רגבים

הימים, ימי משא ומתן קואליציוני. המפלגה הציונית דתית מגבשת את דרכה ואת דגשיה והדיונים על כך נעשים על רקע הוויכוח המתנהל בשנים האחרונות על דמותה של הציונות הדתית ועל משקלם היחסי של דגליה השונים. הללו מושכים להדגשת הדגל הארצישראלי, הללו להדגשת הדגל החינוכי והללו קוראים דווקא אל הדגל החברתי.

כאמירה ערכית אני מבקש לחזור על קטע ממאמר שכבר כתבתי בעבר. חשוב שנזכור שאמיתות אינן סותרות זו את זו אלא מסייעות זו לזו ומשלימות זו את זו. "מיני ומיניה יתקלס עילאה". אחדות אמיתית, ולכן אנחנו הרי שואפים, משמעותה הכרה והוקרה הדדית איש בערכו של חברו, פרגון ושיתוף פעולה הדדי תוך הבנה כי לכל אחד ואחד הנקודה המרכזית שלו, לכל אחד ואחד תפקיד חשוב ומיוחד שהועיד לו הקב"ה. אחדות משמעותה עיסוק של כל אחד במה שעליו לעשות ולא במה שעל חברו שלא לעשות. בתפישה זו של מושג האחדות איש אינו צריך לוותר על דגלו, אנו מניחים כי על כל אחד ואחד למסור את נפשו על מה שהוא חש כתפקידו המתאים לו על פי אופיו ונטיית ליבו. על כל אחד לפעול בכל מאודו למימוש מלא של שאיפותיו ורצונותיו לטוב, בלא שידרש ל"יותרים" ובלא שיאלץ לטשטש ולו

במשהו את יחודו. כך, ורק כך, יוכל הוא לפעול ביתר שאת, במוטיבציה ובהזדהות מלאים.

בכוחה של תפישת אחדות זו להפוך בין רגע את מה שנתפש עד אתמול כחסרונה של הציונות הדתית לגדול יתרונותיה. אמור מעתה, ריבוי הגוונים והדעות במחנה אינו בגדר פיצול ופיצול מיותר. ריבוי מחשבתי ומעשי זה, הוא הוא המיוחד והוא המייחד את

בתפישה זו של מושג האחדות איש אינו צריך לוותר על דגלו, אנו מניחים כי על כל אחד ואחד למסור את נפשו על מה שהוא חש כתפקידו המתאים לו על פי אופיו ונטיית ליבו.

הציונות הדתית, על עושרה האידיאולוגי ועומקה המחשבתי. זהו ריבוי מבורך של גוונים, של דעות ושל מעשים המתפרשים על פני מרחבי החיים כולם. זהו תמהיל נהדר היוצר יחדיו את תמונת הציונות הדתית השלמה על שלל גוניה ודגליה, דגל דגל ונושאי.

ברמה המעשית ומזווית המבט של איש רגבים אני מבקש להאיר לפחות נקודה אחת שבה האמת הפנימית הזו באה לידי ביטוי מוחשי גם ברמה המעשית. אחד מהדברים הראשונים שאליהם נחשפנו בפעילות רגבים היתה ההכרה שהארץ היא אותה ארץ, הערבים הם אותם ערבים, והים הוא אותו ים. הקו הירוק הוא מושג ווירטואלי שמטשטש את העובדה שבארץ ישראל כולה מתנהל למעלה ממאה שנה מאבק קיומי על זכותו של העם היהודי לשוב למולדתו ולהקים בה מדינה בעלת צביון יהודי ברור. עשרות ארגוני 'הקרן החדשה' הפועלים בנגב, בגליל, במרכז ובירושלים הם אותם ארגונים שנלחמים לצד הפלשתינים ביהודה ושומרון. הקרנות המממנות אותם הן אותן קרנות וגם שיטות העבודה והטרמינולוגיה שלהם זהות לאלו שהם מפעילים במלחמתם לסיום 'הכיבוש'. אמור מעתה, לא ניתן להפריד בין המאבק על ההתיישבות ביהודה ושומרון למאבק על הארץ כולה ולמאבק על דמותה היהודית של מדינת ישראל. מדובר בדגלים ששלובים האחד בחברו הן ברמה המחשבתית ולא פחות מכך ברמה המעשית.

"חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלוהינו (כן, גם וגם), וה' יעשה הטוב בעינינו" ■

המשפט מחייב את כולם

הרב אריאל בראלי

כל סכום ששולם יועד רק לכסות את הריבית. אדם זה נפל במלכודת שקרית, הדוחפת לקבלת הלוואה בקלות ומאז חייו אינם חיים. לאחר הסברה על איסור ריבית הסכים הנושה לקבל החזרים חודשיים גדולים על חשבון הקרן וללא הריבית. בעקבות פרשת משפטים ננסה לחזק את המחויבות לאמת ואז נשתייך לאמת האלוקית ויתקיים בנו הפסוק (תהילים פ"ה) "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף, גם ה', יתן הטוב; וְאֶצְרְנוּ, יְתֵן יְבוּלָה" ■

כמו כן ניתן לקדם את המצב על ידי פעולה עקיפה הגורמת להורדת הלחץ הכלכלי. אנו מצווים בפרשתנו לתת הלוואה ללא ריבית, כך אנו נותנים טווח בטחון למעסיקים אשר כרגע סובלים ממחסור בכסף מזומן ומתקשים לפרוע את התחייבותם. לאחרונה, נחתם הסכם יוצא דופן במכון משפט לעם בשדרות. אדם שלווה לפני שלוש שנים בשוק האפור 50,000 ש"ח הגיע סוף סוף להסדר לסיום החוב. במשך שלוש שנים הוא משלם תשלום חודשי גבוהה וסכום הקרן לא ירד.

נקודה למחשבה

פרשת משפטים מעמידה במרכז את מחויבותו של האדם לאמת, גם כאשר הוא נדרש לשלם על כך מחיר כספי. כך אדם מחויב לשאת בתוצאות מעשיו גם כאשר הזיק בשוגג. וכך הציווי "ביומו תתן שכרו" המורה לאדם לעמוד בדיבורו ולשלם מיד את חובו. דומה שאנו נמצאים בזמן שבו יש להתחזק בעניין זה. אנו פוגשים חוסר אמינות בכל תחומי החיים. החל מסוכני מכירות אשר משקרים במצח נחושה בלי למצמץ, כלה במעסיקים שאינם עומדים בהסכמי שכר ברוורים. כבר מזמן מדובר בתופעה שגם מוסדות ועמותות דתיות לא משלמים משכורות בזמן. נראה שלכך כיוונה מידת האמת כאשר התנגדה לבריאת האדם "אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לבריאת אדם הראשון, נעשו מלאכי השרת כיתים כיתים וחבורות חבורות. מהם אומרים אל יבא, ומהם אומרים יבא. "חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו" חסד אומר יבא שהוא גומל חסדים, ואמת אומר אל יבא שכולו שקרים, צדק אומר יבא שהוא עושה צדקות, שלום אומר אל יבא דכוליה קטטה". **איך מתקנים מציאות זו? ראשית עלינו להרגיל את עצמינו לשלוח את הארנק ולשלם. זו פעולה פשוטה וברורה אשר נלוות לסיום עבודה. בנוסף, יש לדחות את התירוצים הבאים ולשכנע שאין צורך למהר בתשלומים. למשל, קבלן לא סיים לתקן את הליקויים בבניה, האם זו סיבה לעכב את כל שכרו?**

הכפירה - משוללת כל יסוד

הכפירה באל אינה מהווה רק עלבון לאל; יותר מכך, היא מהווה עלבון לאנושות.

האמונה הדתית היא אחד מהכוחות היסודיים והמרכזיים ביותר שעיצבו את דמותה של האנושות, מראשית ימיה ועד עכשיו. כל התרבות העולמית, בכל הדורות, עוצבה בהשפעתה של הדת. האומנות, הפוליטיקה, הפילוסופיה, המדע, חיי המשפחה והחברה – אין אף תחום אנושי שלא הושפע במידה רבה מהאמונה הדתית, ואלה בתורם שבו והשפיעו עליה חזרה ויצרו דיאלוג פורה שנמשך עד ימינו. גם כיום במאה ה-21, למעלה מ-80% מאוכלוסיית העולם מגדירים את עצמם כדתיים, ופחות מ-3% כאנטיאיסטים. הכפירה באל היתה תמיד נחלתו של מיעוט בלבד, רעשני ככל שיהיה.

רק שחצן גס רוח יטען שהאמונה הדתית היא נחלתם של רפי שכל פרימיטיביים בלבד. טיפשות היא הדבר האחרון שאפשר להאשים בו את התרבויות העתיקות, שפתחו מאפס את האדריכלות, החקלאות, ההנדסה,

המטאלורגיה, האסטרונומיה והרפואה, והגיעו בהן להישגים מדהימים, גם אם לא הם אלה שפיתחו את 'אייפון 5'.

על המאמינים נמנו אנשים מגדולי הפילוסופים והמדענים של כל הזמנים, הוגים ואנשי רוח. התנ"ך הוא אבן היסוד של כל התרבות המערבית על ענפיה השונים, וממשיך להיות רב המכר הגדול ביותר, להיקרא ולהילמד גם בימינו. ומה אומר על כך האתאיזם? שהתרבות האנושית מבוססת על הזיות, שקרים ואמונות תפלות. שחזונות הנביאים, שנתנו השראה לתרבויות שלמות לאורך אלפי שנים, אינם אלא ביטוי לשיגעון ומחלת רוח. שמיליוני אנשים שחוו התגלות אלוהית, ביחידים או בקבוצות, אינם אלא הווי הזיות, שאינם מבחינים בין דמיון למציאות. שמיליארדי בני אדם הם שוטים וכסילים, ושהאנושות כולה לוקה בתסביכים פסיכולוגיים שמשבשים את דעתה.

אבל כמו אותו נהג שנוסע בכביש המהיר, ובטוח

על תבונה ורגישות

ד"ר תמר מאיר, ראש החוג לספרות, המכללה האקדמית לחינוך גבעתי וושינגטון

אני רוצה לעסוק הפעם באחד מן הסיפורים הידועים והמוכרים ביותר בספרות חז"ל: סיפור בת ר"ע והנחש (שבת קנו ע"ב), דוקא מן הזווית המשפחתית שבו: ר' עקיבא הייתה לו בת.

אמרו לו חזנים בכוכבים: באותו יום שנכנסת לחופה, יכיש אותה נחש ותמות. היה דואג על הדבר הרבה.

אותו יום לקחה סיכה, נעצה בחור,

ונזדמן שנכנסה בעינו של נחש.

בבוקר כאשר לקחה אותה,

היה נמשך ובא הנחש אחריה.

אמר לה אביה, מה עשית? אמרה לו: לפנות ערב בא עני ודפק על הדלת והיו הכול טרודים בסעודתם ולא היה מי שישמע אותו.

קמתי, לקחתי את מנתי שנתת לי והבאתי אותה לו. אמר לה: מצווה עשית.

יצא ר"ע ודרש: 'וצדקה תציל ממות' ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה.

דרכים רבות יש לקרוא את הסיפור הזה. בהקשרו בסוגיה הוא מופיע כסיפור העוסק בשאלה של 'אין מזל לישראל'. עוד הוא עוסק בנושא של 'צדקה תציל ממוות'. וצביע על מספר נקודות (מני רבות) לקריאתו כסיפור העוסק במשפחה:

יש כאן סיפור על אב וביתו, וסיפור על כלה לביל כלולותיה. ככה, הוא מציף מספר היבטים מעניינים: דאגתו של האב למשל. האב יודע שרע עלול לקרות לביתו לביל כלולותיה, שהנחש אורב לה אז, והוא דואג. קשה שלא לראות את הרובד הסמלי שבכך: ליל הכלולות הוא אירוע משמח וחשוב, אך הוא צופן בחובו גם דאגות לא מעטות, והורים רבים מוצאים את עצמם, כרבי עקיבא, עומדים ותוהים: האם רק המזל והטוב ילוו את ביתנו מעתה? או שמא אורבת לה סכנה בדמותו של הבלתי מוכר והלא ידוע? נחש, כזכור, מופיע לראשונה בתורה כמי שעלול לסכסך בין האיש לאשתו, כמי שמייצג פיתוי מסוכן לשלום הבית ולחיי המשפחה. ואיך ניתן להינצל מן הנחש? איך ניתן לוודא שבביל הכלולות אמנם יקרה המעבר המרגש והמשמח מבית ההורים אל הבית החדש, ושבת זה יבנה באופן נכון וטוב ללא נחש בתוכו?

בקריאה של הסיפור כעוסק בכלולות, ולא רק במזל ואסטרונומיה, ניתן להצביע על ההצלה שבסיפור גם כתשתית לבניית הבית: נתינה. צדקה. זהו המבחן שנדרשת הכלה הצעירה לעמוד בו. אם תדע לפתוח את עיניה ואזניה לאחר, לשים לב לעני, שאחרים אולי לא שמים לב אליו, לזהות צרכים ולהגיב אליהם בנתינה לא אנוכית – תזכה לבנות את ביתה. אורחי החתונה לא ראו ולא שמעו את העני המתדפק על הדלת. דווקא הכלה הפגינה רגישות יוצאת דופן, ושמה לב לאורח הבלתי קרוא. אין ספק שרגישות כזו לצרכי הזולת היא מתכון מוצלח לבניית בית בישראל, ולקשר זוגי איתן. ונקודה מעניינת אחרונה: מה בדיוק נותנת הכלה לעני? אם נשים לב, הסיפור מדגיש שבת ר' עקיבא נתנה לעני את המנה

נקודה למחשבה

שקבלה מאביה! היא מעבירה הלאה את מה שקבלה מאביה – ביותר ממובן אחד. מה אפוא יכולים הורים לעשות על מנת לסייע לבנותיהם ולבניהם להגיע בשלום לבניית בית, חוץ מלדאוג? לכאורה, לא הרבה. למעשה, הרבה מאוד. הם יכולים להעניק לו את הצידה לדרך, אותה יוכל להעביר הלאה. ניסיתי להציע

כאן קריאה של סיפור מספרות חז"ל בראי המשפחתיות ■

ביום שני השבוע יתקיים במכללה בגבעתי וושינגטון יום עיון מיוחד העוסק במשפחה בראי הספרות. כולכם מוזמנים!

ד"ר משימות
לאומיות

**יש לנו אתגר בשבילכם
בבקעת הירדן!**

*בארחק ואיפה אתאזרח לחיים
כפתיילבות בבקצה.*

**שכונה
קהילתית
חדשה
בבקעת הירדן**

**פרויקט
סטודנטים
לצעירים
ונשואים**

חבל את מצל ילן - אתאזרח איתק!

לפרטים | נוחה 050-8649990 drormesimot@gmail.com

על החלטותיהם, והמועצות הדתיות, הגוף המרכזי המספק את שירותי הדת באזורים השונים, כפופות להנחיות הרבנות הראשית והרבנים המקומיים. במסגרת זו הרבנות הראשית מוציאה נהלי כשרות מקיפים ביותר העוסקים בשלל ההיבטים של הכשרות בארץ ומחוצה לה, היא מקפחת על פעילותם של מוהלים שהוסמכו על ידיה במסגרת ועדה משותפת עם משרד הבריאות, היא מפרסמת הנחיות לרושמי הנישואין, וכל זאת מלבד פסקי הלכות בעניינים שונים העולים על סדר היום הציבורי (כגון לאחרונה פסק ההלכה של הראשון לציון הרב עמאר שליט"א בעניין ההשלכות של "תספורות" ל"טייקונים", שהיה בעל הד ציבורי).

מכל האמור עולה, כי חשיבותה ההלכתית והציבורית של הרבנות הראשית לישראל אינה מוטלת בספק, ומבחינות רבות היא מהווה את העוגן ההלכתי והיהודי של מדינת ישראל, הן כלפי פנים, המוסדות והקהילות במדינת ישראל, והן כלפי חוץ, הקהילות בתפוצות.

הקהילות והציבור כולו. בהקשר זה פועלת הרבנות הראשית גם כמגדלור רוחני ליהדות התפוצות, בבחינת "כי מציון תצא תורה", והיא עומדת עמם בקשר רצוף. מעבר להיבט ההלכתי, שיש הרואים ברבנות הראשית גם "מרא דאתרא" של ארץ ישראל, על כל ההשלכות ההלכתיות שיש לביטוי משמעותי זה, הרב קוק גם ייעד לרבנות הראשית תפקיד ציבורי ומנהלי. כך אמר הרב קוק, בעת הקמת הרבנות הראשית לישראל: "הפיקוח על ענייני הדת בכל סדרי החיים, ההשוואה בין הדעות בעיירות, בקהילות ובמושבות, כל אלה הדברים צריכים עזרה כללית באופן שיהיו כל העניינים מתאימים לרוח האומה ולכבודה, בין כלפי פנים ובין כלפי חוץ" (נאום בועידה לסידור הרבנות הראשית, מאמרי הראיה חלק ב', עמ' 455). הרב קוק ראה אפוא חשיבות רבה ביצירת אחידות בהוראות, בכללים ובהנחיות, שתקבע הרבנות הראשית ותחייב את כלל קהילות ישראל. גם עיקרון זה התקבע בחוק במדינת ישראל. הרבנות הראשית היא זו שמסמיכה את רבני הקהילות, היא משמשת גוף ערר

הראי"ה קוק זצ"ל ראה בהקמת הרבנות הראשית לישראל מימוש של חזון תחיית האומה, על ידי יצירת הנהגה רוחנית-הלכתית כלל ישראלית.

חזונו של הרב קוק בא לידי ביטוי חוקי, עשרות שנים לאחר מכן, גם בחוק הרבנות הראשית לישראל (התש"ם-1980), הקובע כי הרבנות הראשית אחראית על "מתן תשובות וחוות דעת בענייני הלכה לשואלים בעצתה", וכן "פעולות לקירוב הציבור לערכי תורה ומצוות". זאת, ביחד עם סמכותה לטפל בענייני דת שונים: כשרות, נישואין, מתן הסמכה לרבנות ולדיינות ועוד.

בכך משתקפת, מבחינה חוקית, סמכותה של הרבנות הראשית לישראל כגוף העליון של מדינת ישראל העוסק בענייני דת והלכה, כך גם התקבע מעמדה של הרבנות הראשית כגוף הלכתי הנטוע במסגרת המנהלית של מדינת ישראל. עובדה זו הופכת את הרבנות הראשית לישראל לנקודת מוקד מרכזית ביותר ביחסי דת ומדינה ומהווה גם את בסיס אחריותה וסמכותה כלפי מוסדות המדינה, רבני

דין פרוטה כדין מאה

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

תרומות נכבדות לקיום הארגון. אחת מהשיטות היא עדיין "מצעד הפרוטות", אותו הצעידו לראשונה בשנת 1958.

בסוף שנות החמישים החלו לחסן את כל התינוקות נגד מחלת הפוליו והיא הודברה. הארגון שינה את שמו ל"איל"ן, איגוד ישראלי לילדים נפגעים" והרחיב את פעילותו לכל סוגי הנכויות.

סניפי איל"ן פרוסים היום בכל רחבי הארץ כמו לדוגמה, בקדומים, כפי שהעיד בזמנו ראש המועצה, חננאל דורני, באגרתו לתושבים:

"...קדומים לוקחת חלק מרכזי בפרויקט קייטנות הקיץ של איל"ן... נוער קדומים יזם את הפרויקט לפני הרבה שנים וכיום מתקיימת בקדומים אחת מן הקייטנות הגדולות בארץ. עם פתיחת "מצעד הפרוטות" העניק נשיא המדינה תעודת הוקרה לקדומים על הפעילות הזו." אכן, "מצעד הפרוטות" ממשיך לצעוד...

פרוטות). פרוטה מצטרפת לפרוטה, ואם המוני בית ישראל שותפים למגבית, הרי מצטבר סכום נכבד, שאין לזלזל בו.

בשנות החמישים פגע נגיף הפוליו קשות בילדי הארץ, ורבים מהם הפכו למשותקים בעיקר בגפיים. אז טרם נמצא מזור למחלה הנוראה. בשנת 1950 עלתה מניו-יורק לארץ הגברת בטי דובינר עם בעלה סם. שנתיים בלבד לאחר עלותה היא הצטרפה למקמי ארגון אילנשי"ל (איגוד ישראלי למען נפגעי שיתוק ילדים). שמטרתו הייתה לטפל באלה שלקו במחלה. הארגון שבהנהלתה של גב' דובינר דאג לספק לאלפי הילדים הפגועים פעילויות שיקום מיוחדות ומכשירים אורטופדיים חיוניים, שיקלו על שילובם בחברה. כמו כן הוכשר כוח אדם מקצועי לטיפול נאות בנפגעים. כדי למלא את כל המשימות הללו היה עליה לגייס הרבה משאבים כספיים ואנושיים. ואמנם במשך הזמן הצליחו לייסד סניפים ברחבי הארץ, בהם פועלים מתנדבים רבים וכמו כן לגייס

ארץ מכורתי

כיום אנו נחשפים לעשרות ארגוני צדקה וחסד, המבקשים את תרומתנו למען הנוקקים. בראשית ימי המדינה היו אלו מעטים ובראשם צעד "מצעד הפרוטות".

המילה "פרוטה" נבחרה בתחילת העצמאות ככינוי למטבע הזולה ביותר, שהחליפה את ה"מיל" הבריטי (אלפית הלירה). **"מצעד הפרוטות" החל בשנת 1952, בעיצומו של משטר הצנע. התושבים התקיימו בקושי ולכן בקשו מהם שיתרמו לפחות כמה פרוטות. המצעד שימש כאמצעי להפוך את יום המגבית לאירוע המוני, למעין הפנינג, שיעור את הציבור לתרומה.** הוא היה מתקיים בטבורה של העיר, ברחוב הראשי, וקהל רב צפה בו. השתתפו בו קבוצות צועדים, מקהלות ולהקות מחול. אחיות רבות צעדו במדיהם הצחורות כשהן מחזיקות בידיהן סדינים פרושים. אל הסדינים הלבנים הללו השליכו ההמונים שהצטופפו במדרכות את תרומותיהם הצנועות, מי כמה פרוטות ומי אפילו כמה גרושים (עשרות

מהשוק האפור-לחופה

בעזרת עמותות מקימי-מ' נישאה

בחורה תמימה שנקלעה בטעות לשוק האפור עמדה על סף פירוק אירוסיה. עמותת מקימי התאמצה, גייסה עבורה את הסכום הנדרש, והשובע היא נישאה. "כעת, משסייענו למ' לצאת ממעגל החובות וההתנהלות הכספית הלקויה, כולנו תקווה שהיא תקים בית נאמן ויצבי שידע לנהל את התקציב שלו בריאליות ותוך שליטה במצב" אמר ישראל ליבמן מנכ"ל מקימי

עמותת מקימי - העוסקת בשיקום משפחות מהמגזר הדתי-לאומי תוך חינוך לכלכלה נכונה, הובילה השבוע את מ', בחורה שהיתה שקועה בחובות עמוקים, לחופה. אביה של מ' שגרה בקרית, חלה בטרסן והפסיק את עבודתו בשל כך. בתוך מספר חודשים המשפחה נקלעה למצוקה כלכלית וקרסה תחת הנטל

עושה את הטעות המרה הזאת. בתמימותי נפלתי קורבן לשוק האפור ולסכנות הטמונות בו. אני רוצה להזהיר את הציבור שלא להתפתות להצעות מפוקפקות שנראות כפתרון קל ובהזדמנות זו אני מודה לישראל ולכל צוות "מקימי" שעזרו לי לאורך הדרך ועודדו אותי להתחנך ולא לוותר על אהבת חי" אמרה מ' ערב חתונתה בהתרגשות.

"כעת, משסייענו למ' לצאת ממעגל החובות וההתנהלות הכספית הלקויה, כולנו תקווה שהיא תקים בית נאמן ויצבי שידע לנהל את התקציב שלו בריאליות ותוך שליטה במצב" אמר ישראל ליבמן מנכ"ל מקימי

אדר בישיבה שם ע',
החודש השמח ביותר בשנה בישיבה הקטנה הלאומית.
חודש זה עובר על תלמידי הישיבה בהתרוממות רוח
ונחתרת בזכרונם. השנה ייפתח החודש אי"ה באירוע חגיגי
ובו ירקדו המשתתפים אל תוך הלילה לצליליה של
מוסיקה חסידית. [ישיבות קטנות לאומיות]

מאמר 88

איגוד הישיבות הקטנות הלאומיות אנו שמחים להזמין אתכם, תלמידי כיתות ח' **למסיבת ראש חודש אדר**

שתתקיים בעז"ה ביום שני א' באדר בשעה 15:30,
בחוות הנוער הציוני, רח' ש"י עגנון 1 ירושלים.

בתוכנית:

סיומי מסכתות
דברים מפי הרב נחום נריה שליט"א
שמחה וריקודים עם יצחק מאיר ותזמורתו

האירוע בהשתתפות
רבני ותלמידי 5 הישיבות הקטנות:
מעלה חבר, מורשה, שלום בניך,
תורת החיים, דרך החיים.

בואו לשמוח איתנו!

איגוד
ישיבות
קטנות
לאומיות

תלמידי תורה ביני

לפרטים ולהרשמה התקשרו:
03-6420420
דוא"ל: ykleumit@gmail.com
ההרשמה לשנת הלימודים תשע"ד בעיצומה!

ביום שישי האחרון, קרה לנו הדבר שכל אדם חושש ממנו, אולם אף אחד מאיתנו לא מעז לדמיין. בעודנו נוסעים כהרגלנו לעוד שבת התנחלות אצל סבא וסבתא- בבית חמי וחמותי, ובעודי מהרהרת בטרדות היום-יום, ומביטה מעט אפאטית בנוף הירוק החולף על פנינו בדרך לדרום, איבד בן זוגי היקר את השליטה על הרכב. מלאת ביטחון בכישורי הנהיגה של בעלי היקר, הנחתי שממש בעוד מספר שניות נמשיך בדרכנו, כאילו לא קרה דבר. כי כך הוא האדם, בטוח תמיד ש'לו זה לא יכול לקרות'. הביטחון שלנו בשגרת חיינו הוא ככל הנראה מה שמחזיק אותנו שפויים. אלא שהפעם התבדנו.

לפתע מצאנו את עצמנו מתהפכים באוויר, וחווים לראשונה את שחווים פעלולנים בסרטי הפעולה. אלא שלדאבוננו הסרט היה אמיתי ואנחנו ושלוש פעוטיו – שבשלב זה ישנו להם שנת ישירים - כיכבו בסרט. בעודנו מתהפכים הבנתי שהנורא מכל אכן קורה, ולי לא נותר אלא להתפלל לבורא עולם שיציל אותנו. או אז נחת הרכב בשולי הכביש על ראשו ואנו היינו לכודים ברכב, הפוכים יחד איתו, ראשו למטה ורגלינו למעלה (אגב בשלב זה, הילדים – עדיין ישנו...).

ברגע הזה, האדם מקבל כוחות שהוא לא יודע על קיומם. בשארית כוחותי זחלתי החוצה דרך החלון השבור, בהבנה שאני חייבת לחלץ את עצמי ואת משפחתי מהרכב. רועדת בגשם השוטף פניתי לנסות לחלץ מהרכב את בתי בת העשרה חודשים, שלמרות שהיתה קשורה הפוכה, הייתה רגועה מאוד. אלא שאז חלחלה בי ההבנה, שסביר להניח שבשלב זה כל עם ישראל מתבונן בנו ואני יכולה לנפנף לקבלת עזרה, ואכן הסתובבתי אחור, וראיתי אין סוף מכונות עומדות ומבקשות לתת סיוע. (אני מודה, היו לא מעט סקרנים ואפילו צלמים שחשבו שמדובר באירוע ששווה צילום והעלאה לפייסבוק). ראשונים הגיעו אלינו נהגי משאית מקרב בני דודינו, בני המיעוטים שבימים של שגרה אנחנו לא מרגישים אליהם קרבה יוצאת דופן, אולם באותו רגע הייתי מוכנה לנשק את כפות רגליהם בחוקרת תודה. הם חילצו את ילדי.

אחריהם הגיע זוג חילוני מקריית גת שהיו בדרכם הביתה, הכניסו אותי ואת ילדי לתוך רכבם והסיעו אותנו רטובים ונוטפי בוך לבית חמי וחמותי, באשקלון. אחריהם הופיע זוג סטודנטים לרפואה (מה יותר טוב מזה?) שהעמיסו את בעלי ואת כל הציוד שלנו לשבת (ומדובר בכבודה רצינית ביותר), הסיעו אותנו לבית החולים ואף דאגו להזמין גרר לרכב. ומי לא בא אתם שואלים? המשטרה.

היא לא הגיעה. האמת היא שהם הופיעו למספר דקות, ואז נעלמו. ההסבר שלהם היה: תראו, אתם לא מפריעים לתנועה, אז באמת לא מעניין אותנו שהוכחתם לעולם שאפשר להתהפך עם הרכב ולצאת מזה פחות או יותר בשלום, לא מעניין אותנו שאתם עומדים מדממים רטובים ויחפים בגשם עם שלושה פוטות בשולי כביש ראשי. העיקר שאתם לא מפריעים לתנועה. ולכן את הטיפול בכם נשאיר לעם ישראל ובני דודיו. ואכן עם ישראל עשה את תפקידו נאמנה. כמות המלאכים שפגשנו באותו ערב שבת לא הייתה מביישת את אוכלוסיית הצדיקים הרצינית ביותר ובכל זאת אני תוהה מה היה קורה לנו אם לא היינו משתייכים לאחת המדינות החמות והמחבקות בעולם. זה המקום להודות לכל המלאכים, מכל מקום ממנו באו - שהוכיחו לנו שלמפלס הצדיקות אין קשר להקפדה על מצוות. וכן להודות לחגורות הבטיחות שהצילו את חיינו ואת חיי ילדינו.

לגבי משטרת ישראל, אני עוד תוהה אם לא הגיע הזמן לשנות את ההנחיות ולהוסיף לרשימת הקריאות שהמשטרה נענית להם, משפחה שעפה באוויר על כל מטלטליה וכלי רכבה, גם אם היא לא הצליחה להזיק לאף אחד אחר בדרך. ותחשבו על זה ■

קולנוע מגזרי

לדעתי סקטוראליות

זה לא טוב, המטרה היא

ליצור קולנוע אוניברסלי שמדבר לכולם. אבל יש מקום לבנות דתיות שיוכלו ללמוד קולנוע בסביבה דתית ערכית. אצלנו הדגש הוא על הוראת הקולנוע ושימוש בקולנוע ככלי חינוכי שהוא היום המשמעותי ביותר. כשתלמידה יוצרת סרט הוא יוצא מהעולם הכי פנימי ואמיתי שלה ועל ידי היצירה שלה אנחנו יודעים איפה היא עומדת מבחינה ערכית ואישית. התפקיד שלנו כמורים וכמחנכים להתחבר למקום הנתון הזה כי רק חיבור יכול להביא לתהליך חינוכי.

סגנון

בסרטים שיוצרות הבנות הן עוסקות בנושאים דומים של סטודנטיות בגילן שאינן דתיות רק שהן משתמשות בשפה אומנותית ובאופן אחר בין הנושאים שהן מתעסקות: מצוי עצמי, יחסי הורים וילדים, זוגיות והמורכבות סביבה ושאר נושאים מחייהן בסביבתן הקרובה. הסטודנטיות שלומדות אצלנו באות כדי להיות מורות ולהשפיע על דרכי ותכני החינוך באמצעות הכלי הקולנועי. יש בחוג מרצים שאינם דתיים המלמדים בחוג ומתרגמים מאוד מהרמה האינטלקטואלית, מצניעות דרכן, מהעדינות ומהפנימיות העמוקה של הבנות.

יוצרים דתיים

יש יוצרים דתיים אף הם מעטים מידי ומספרם

לא יחסי למספר הדתיים באוכלוסייה. במצב הנתון קשה מאוד להשפיע תרבותית ולשנות מעט את התרבות השלטת כרגע. אני מדברת על כך הרבה עם הסטודנטיות ואומרת להן שהיצירה הדתית לאומי הזניח את העניין התרבותי והאומנותי כי טעה בהערכת משקלו ביצירת שינוי. היום כבר כולם מבינים את הכוח שיש לתרבות ואנחנו כציבור צריכים להתחיל כמעט מההתחלה.

סרט

"כטוב בעיניך" סרט דקומנטרי של הסטודנטיות בוגרות החוג לקולנוע-שיראל טייב, מיכל קורשיה ורעות קרוננברג, שבמרכזו שיר, עיוורת שנולדה להוריה לאחר שנים של עקרות. היא חלתה בסרטן בגיל 9 וכתוצאה מכך התעוורה. הסרט מלווה אותה בהכנות לחתונה שלה עם נעם שהוא בעל נכות ועל יחסיה עם אמה. סרט מרגש וחזק שאי אפשר להשאיר אדיש אליו. ההתמודדות שלה בסרט משאירה את הצופים מתרשמים מיכולת הראייה הפנימית והאופטימית של שיר חרף כל הקשיים. עבורי היא דמות מופת.

אופטימיות זהירה

אני נורא רוצה לקוות שמצבנו יהיה דומה לסטטיסטיקה של החברה שלנו המסיימים קורס קצנים בצבא, שהם פי ארבעה מהאחוז שלהם באוכלוסיה. שהבוגרות שלנו יהיו ראש חץ ליוצרים מתוך עולם ערכי, נקי ואמוני. ברמה האישית, ליצור סרט אישי ולעלות הצגה על ההתמודדות של המשפחה שלי עם מחלת האלצהיימר של אימי.

רחובות < אבן-שמואל < קרנ"ש < בר-אילן < בית-ברל < מורה לתנ"ך < רכזת התמחות לתקשורת

ישבנו לשיחה תקשורתית עם רכזת תחום ההתמחות לתקשורת במכללת אורות ישראל - פנינה פרנקל, על מצב הקולנוע הנשי, ההחלטה האמיצה לעשות שינוי באמצע החיים, על סרט שריגש אותה ועל האפשרות להשתמש בקולנוע ככלי חינוכי מהמעלה הראשונה.

סיימנו עם הרבה תקוות.

רקע נולדתי בחודש סיוון תשי"ט במושבה רחובות, למדתי בכל המוסדות של רחובות, בשירות הלאומי שירתתי באבן שמואל, שיחקתי כדורסל בליגת נשים מגיל תיכון ועד לחתונה, למדתי בבר-אילן ספרות משווה ולמודי א", הייתי מורה ולימדתי במשך 15 שנה ספרות, אזרחות וגיאוגרפיה במספר אולפנות. נשואה לדובי, אמה לחמישה ילדים וסבתא לארבעה גבררים חמודים. מתגוררת בקרנ"ש.

שינוי

הרגשתי תחושת מיצוי עד שעמום וכבר לא עניין אותי ללמד כל שנה את אותו הדבר. הרוטינה התישה אותי. ואז החלטתי שאני עם ההוראה גמתי ואני הולכת לשנות כיוון, אלא שלא היה לי מושג לאן אני פונה ידעתי רק מה אני לא רוצה. בעלי ואני התחלנו לחשוב יחד על כיוונים חדשים ואז נזכרתי שהייתי בקורס של 'חשיבה יצירתית' וזה תחום שמאוד ריתק ומרתק אותי. הרגשתי ששם מקומי, במקרה שמעתי שפתחו תוכנית ללמוד קולנוע למורים ב'בית ברל' וזה נפל לי ממש מהשמיים. הבנתי שמצאתי את שאהבה נפשי.

קולנוע

זה די מצחיק כי כשראינו אותי בראיון הקבלה של בית ברל ביקשו ממני לספר על הסרט האחרון שראיתי, הייתי אז בת 36 ונזכרתי אחרי מאמץ רב שכנראה הסרט האחרון שראיתי, היה 'צלילי המוזיקה' יחד עם אמא שלי בכיתה ד'. הסיבה שקיבלו אותי הייתה משום שלא הייתה מספיק הרשמה ורצו לפתוח את התוכנית. כשסיימתי את הלימודים סגרו את התוכנית מחוסר הרשמה. התוכנית נפתחה למעשה ממש בשבילי, לפחות כך זה היה נראה. במהלך הלימודים בעלי שאל אותי בעדינות "תגיד, נראה לך שאת באמת תלמידי קולנוע?" כל הסיטואציה הייתה נראית לו קצת הזויה. לאחר סיום לימודי פנו אליי מאולפנת להב"ה ושאלו אם אני מעוניינת ללמוד קולנוע. די נבהלתי: בסוף הלכתי על זה וגיליתי שיש ערך בלימוד תוך כדי תנועה. לאחר 15 שנה פנה אלי הדיקן של מכללת אורות הרב ד"ר משה רחימי, בבקשה לרכז את ההתמחות בתקשורת במכללה. סירבתי בהתחלה אך לבסוף התרצתי וקיבלתי עליי את התפקיד שאותו אני ממלאת עד היום.

יצירה נשית

היצירה נשלטת על ידי הגברים והרוב המוחלט בתחום מבוסס על מבט גברי. יש פסטיבלי קולנוע לנשים מהסיבה שיש בעיה. כל מה שהוא מגדרי הוא בא לפתור. בארץ יש כמה פסטיבלים של נשים ויש תזוזה אבל דרך ארוכה לפנינו ויש מקום לאופטימיות. הבמאית רמה בורשטיין (למלא את החלל) היא מודל לכך שלמרות העיסוק שלה כאישה בעלת משפחה, לא פחדה להכנס למקצוע תובעני ביותר והקדישה לסרטה שש שנים מהחיים. מדהים לראות סרטים איראניים שביימו נשים איראניות. אחוז היוצרות שם הוא מפתיע.

ערב הקרנת סרטי בוגרות שניערך השבוע במכללת אורות ישראל באלקנה

מצל אב לציפי חוטובלי ולאור אלון לרגל אירוסיהם

כנראה שהמדור סוף סוף התחיל להשפיע...

המדור מוקדש ל:

הודיה ויאיר איתן (אמרופל); ליאור אמריך ועוז אלאיס; הודיה גרייצר ויאיר המרופל; אילנה קלרי ואלעד בן גיגי; ורד מתוסוב; רועי וחנה זאגה.

השתתפותנו/מתחתנים השבוע.

ול: מולדת קור ומנצח שרייבר; נעמי קרסנו ומזל טוב לאוריה ועוז; יצחק כהן צמח ונועה פז; אורה בר-חן ויצחק רדוריגז; לירן אברהמי ואוריה זיצר

השתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיונות בדייטים? **גם לכם** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפיסבוק פדיונות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבועות בקומיקס.

תוכנית ההוראה של מדרשת בינת מזמינה אותך ליום עיון מיוחד לקראת פורים

יום העיון יתקיים בעז"ה ביום חמישי, י"א אדר בין השעות 9:00-18:00 במדרשת בינת בשבות רחל

בהשתתפות:
 הרב מיכאל ברום | הרב רונן טמיר | הרב יחיאל יעיש
 הרבנית עידית איצקוביץ | הרבנית דבורה ברטפלד

בואו בשמחה!

הלימוד לע"נ יהונתן דוד ז"ל בן יהודה ולורן זהבה

לפרטים נוספים: www.mbinat.co.il
 054-7806116 | 02-9947366

החלה ההרשמה לכל תוכניות הלימוד

- תוכנית שנתית תורה לשמה
- תוכנית חינוך והוראה
- בשיתוף מכללת תלפיות
- תכנית שילוב "יחדיו"

סטודיו בת ים

גבעת ושינגטון: לראשונה קורס בשיטת שלהב לתינוקות לציבור הדתי-לאומי.

גילוי חדש

התפתחות אקדמית חשובה בקריית החינוך גבעת ושינגטון. לראשונה ייפתח במסגרת אקדמית

קורס בשיטת שלהב, קורס הדרכה והעשרה להורים ולתינוקות שמבוסס על שיטת פלדנקרייז. הקורס יתקיים במסגרת היחידה ללימודי תעודה בגבעת ושינגטון. לצד עקרונות השיטה, ירכשו הסטודנטים בסיס מדעי נרחב שיקלול לימודי אנטומיה, פיזיולוגיה ופסיכולוגיה התפתחותית. את הקורס ילמדו הסטודנטים במשך שנתיים, לימודים עיוניים ולימודים מעשיים.

הקורס החדש הוא כתוצאה מכך שבשנים האחרונות הולך הציבור הדתי-לאומי נחשף לשיטת פלדנקרייז. בדרך כלל, מטפלת השיטה באנשים שסובלים מכאבים שונים בגוף. על בסיס השיטה הותיקה נוסדה לפני יותר מעשור שיטה חדשנית לטיפול בתינוקות.

השיטה שצוברת תאוצה בשנים האחרונות מתאימה לכל התינוקות, גם כאלה שהם בריאים לחלוטין. לצד עבודה מוטורית עם התינוקות ולצד הדרכת הורים לומדים ההורים והתינוקות יסודות חשובים שנוגעים להתפתחות קוגניטיבית ותקשורתית. שיטת שלהב נפוצה מאוד בעולם, בעיקר בארצות הברית ובאירופה ומהשנה האחרונה נפוצה גם ביפן. בישראל הולכת השיטה וצוברת לה אוהדים רבים. במרכז הארץ ובתל אביב מדובר בטרנד של ממש.

ע', אא יקר,

אני מוביל אותך היום לחופה ומתרגש.
שנים של חברות מגיעות היום לשיאן,
כשאנחה את חופתך ואחתום על כתובתך.
משיעור א' דרך השירות הצבאי,
מחברות לתוך הלילה
אל שמירות עד אור הבוקר
משיחות מיואשות על דייטים
אל סעודות שבת ביצתיות
מטיולי שכונה לסחנה
אל לימוד מעמיק בעשיית
וזהו, אתה עוזב את הקן.
את הדירה, את החבורה.
ואני שמח. באמת אני שמח!
אבל אחי, מה איתי?
רק אל תשכח אותי,
זה שהיה שם תמיד בשבילך.
מצטער על ההשתפכות
אבל נצבט לי קצת הלב,
שבסוף אתה מתחתן לפניי...
מאחל לך מזל טוב
ומקוה שתשאר בכל זאת קרוב,
ולא תעזבני לאנחות
אצל שדכניות קרציות...

קל-א:

חווית דעת פוטנציאל לא ממומש

זיוה קוסטינר מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

כשהתחתנו בעלי היה קצין בצבא. לפני שלוש שנים הוא סיים את שירותו הצבאי ומאז הוא עובד בהדרכה בתחום מסוים. אני מכירה את בעלי ויודעת שהוא בעל כישורים מאוד גבוהים ומסוגל להרבה יותר מזה. מפריע לי לראות אותו עובד בעבודה הזו כשברור לי שהפוטנציאל שלו גבוה יותר והוא לא מממש אותו. דיברתי איתו על זה הרבה פעמים והוא טוען שהוא אוהב את מה שהוא עושה וטוב לו עם זה. שנינו יודעים שהוא מסוגל ליותר מזה. מה צריך לעשות כדי שהוא יחליט לממש את הפוטנציאל שלו?

תשובה:

קורה לכם דבר מעניין. את רואה את מה שהוא צריך לראות. את מרגישה את מה שהוא צריך להרגיש ואת גם מתוסכלת היכן שהוא צריך להיות מתוסכל. איך זה ולמה זה קורה? נתחיל איתך – אם את רואה שטוב לו ושהוא אוהב את מה שהוא עושה – למה זה כל כך מפריע לך? אם היית רואה שלא טוב לו וכו' אפשר להבין שאת מתוסכלת שהוא נמצא במקום שלא טוב לו. אבל זה לא המצב אז למה זה כל כך אכפת לך ומפריע לך? וזה המקום לברר עד כמה הציפיות שלך מבעלך משקפות את המקום שבו את תופסת את עצמך. עד כמה הדימוי שלך נבנה ממה שבעלך עושה. והאם את מרגישה שאם בעלך עובד בעבודה "פשוטה" זה מעיד משהו על עצמך.

ובקשר אליו – נצא מתוך הנחה שאת צודקת ובעלך באמת לא מנצל את היכולות שלו. איך זה שהוא לא רואה את מה שאת רואה? איך זה ששנים יודעים שהוא מסוגל ליותר מזה ובכל זאת הוא לא ממש עושה משהו בשביל זה?

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

דרושים/ות

פיזיותרפיסטים מנוסים
למרפאה שיקומית
לעבודה מאתגרת בירושלים

קו"ח למייל:

drushim2012@gmail.com

א'קי (נאוול) סאפא (משפחת)

מזל טוב
להולדת הנכדה

יחד לאורך שנים רבות
נעימות וטובות

ישראל ורזנית גולדברג
ומשפחת פרסומי ישראל

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין אום סוס - גוש טלמונים

ברכה קטנה ויפה, דגי זהב משתכשים בה להנאתם. במשך רוב שעות היום המעיין מוצל, כך שהמים קרים משהו...

איך מגיעים: מצומת שילת (כביש 443, בכניסה למודיעין) נוסעים לכיוון חשמונאים ומודיעין עלית, ועוברים אותם. קצת אחרי מחסום מודיעין עלית/קריית ספר יש פנייה ימינה לני"ל, פונים, וממשיכים לכיוון נריה ונחליאל. לאחר כשמונה דקות (קצת אחרי הישוב נעלה) עוברים כיכר ומיד אחרי-כך פונים שמאלה, לכיוון נריה וזית רענן (אם פספסתם והמשתכם ישר - לא נורא, אפשר להמשיך לכיוון טלמון ולהישאר כל הזמן על הכביש הראשי, גם תגיעו). עוברים בשער הכניסה לזית רענן, ממשיכים עם הכביש ולאחר כשתי דקות יש ירידה בצד שמאל לכיוון נחליאל. יורדים ובסוף הירידה לוקחים שוב שמאלה. ממשיכים עם הכביש (שמתקל ימינה בצורה חדה) ואחרי כחמש דקות (כ-250 מטר לפני נחליאל) יש רחבת עפר קטנה בצד ימין. שם יש לחנות. ומשם יורד שביל עפר. יורדים בשביל העפר ובסופו פונים ימינה לשביל לא ממש מסודר שעולה להר. הולכים בו כ-130 מטר והגיעתם.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 400 מטרים

איזור: מערב בנימין (מפת סימון שבילים מס' 7)

מעיינות נוספים באיזור: עינות טל

מאתים ל: כולם. בעיקר כאלו שלא מצטננים בקלות

מאחורי הר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

בסה"כ רוצים? - שיהיו אנשים טובים שעובדים את ה' בשמחה ומיטיבים עם עצמם ועם הסובב אותם (בסך הכל? זה הרי הכל!). ולאמא יש את היכולת והזכות לעזור לילדיה לגדול להיות כאלה. בזכות אמא (וגם בזכות אבא) המשפחה היא מה שהיא, המשפחה היא מקור האנרגיה של כל מי שיוצא ממנה ונכנס לתוכה. השנה ב"יום המשפחה", שבעקבות יום פטירתה של הנרייטה סאלד, שהיתה אמא ליתומים רבים בהם טיפלה, הוחלט לחגוג אותה בל' בשבט, בכל זאת נתמקד באמא ונדאג לה. נדאג שתתפנק, נדאג שתאכל טוב, נדאג שתנוח ושתתייפה. וכשאמא תזכה בכל אלה, תזכה איתה גם כל המשפחה. "יום המשפחה" שמח לכל משפחות ישראל ולכל האימהות היקרות! www.yotzrotcenter.info

למי? לאמא. לזו שהיא לב העניין המשמעותי ביותר במקורות שלנו, הבית היהודי. (למען האמת, החג הזה הוא בכלל יבוא מארצות הנכר ועשינו לו פה גיור קטן...) אין לי מושג איך קרה שעם השנים החג הזה קיבל תפנית והפך מ"יום האם" ל"יום המשפחה". בינו זה לא כ"כ משנה איך נקרא ליום הזה, הוא סובב סביב אותו הציר, סביב אותו אבני יסוד של כל אדם, סביב הבית. וכשמדברים על הבית, בעצם מדברים על אמא. ב"חלב האם" זורם הכל (גם אם אמא לא מניקה זה זורם לילדיה בצורה אחרת אבל מתרחש נס כזה שזה פשוט עובר). זורמת האהבה, השאיפה, היכולת להכיל, הביטחון והאמון. כל הדברים שמעמידים ילדים על הרגליים ומאפשרים להם לגדול ולהיות אנשים בריאים ושמוחים. ומה אנחנו

כשהייתי ילדה, אחד מחגי ישראל שנחגגו היה "יום האם". תוכן החג היה ברור לכל, הילדים מגיעים מהגן ומבית הספר עם שי קטן לאמא ומצורפת לו ברכה מאוד מרגשת. בכל בית מבתי היהודים מוטיב ההפתעה התקיים ביום הזה. ארוחת ערב שהכינו הילדים לאימא או זר פרחים ריחני שהגיע עד לפתח הבית ע"י שליח וכמובן הייתה השרשרת שכל אבא היה חייב לקנות לאשתו כי אחרת היה שומע תלונות עד "יום האם" הבא...

אך האמת שהרעיון שעמד מאחורי החג הזה הוא רעיון שיש בו אמת, הוקרה והערכה למי שמהווה את הצייר המרכזי והמניע בבית. נתינת מקום של כבוד בכל ובזמן למי שבד"כ מפנה את המקום בלב ל"כל העולם ואשתו" ומוצאת זמן לכל אחד. חוץ מלעצמה.

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב

חידת השבוע
לא נעשה בכם שפטים
אם בפרשת "משפטים"
תענינו בפסוקים שבתחילה
ותגלו איזו מילה,
שצמודה לה מאחור -
מילת המקור,
ואם נקרא אותה משמאל
יתגלה שקרן גדול!

תשובות מהשבוע שעבר

פרק י"ח פסוקים א"ב: ושמעו יתרו
בין מרין וחתן - נחמיה
דקדק וחתן - נחמיה
צפורה
הזוכה: מיכאל ירושלמי מירושלים

חידת השבוע

משנכנס אדר מרבין משמחה. ספר ילדים מצחיק הוציאה הוצאת "דיני ספרים" ובו מיטב הבדיחות על הבדחן היהודי הכי מפורסם מהעירייה אוסטרו פול. זה הזמן ללמדו בעל פה ולהצחיק את כל המשפחה מלוא הפה - חה, חה, חה!

התדעו ילדים מה שמו של הספר?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה יזכה בפרס מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גליון יגילי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (אכילוב 8), רמת גן (האציל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמורות)

בחסות רשת התרבות היהודית

הכנו לפרס!

ילדים שבפורים הקרוב מתחפשים לתורה-מן מוזמנים לשלוח אלינו תמונות ואנו נפרסם אותן!

תורה-מן

מאת יוסי שחר פרק 45

העירות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

קל עבה טיפלא את הלל החדר ואמה...

אין לך סיבה להבהל ילדי הקט. אני כאן כדי לעזור לך. התוסך והאופל האמיתי נמצא בתוכניות הרילאיש המכלול את זמנך היקר!

באמת?!

לפתע, נתק התשכל לחדה

אה! הצילו!

ה' מ'שהו תופס אותי!

תורה-מן

זה היה בשעה שפני הקמן כנים את ליטוריו בבית הספר

שלום ילד!

רונה לבוא לראות תוכנית גה מתחרים זמרים וזמרות? י'הה כ'ף

המממ...

אבל, פ'ני, אתה צרך להכין שיעור בית!

וואו איזה יופי הם שרים!

התוכנית בדיוק התחלה. שב ותהנה!

בהחלט ילדון, שכת מבית הספר! תהנה מהתוכנית!

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

תוכניות רילאיש

אין שום היתר בשום מצב שאשה תשיר לבד מול גברים.

(הרב שי פירון - שו"ת באתר כיפה)

לא יהיה אדם בעל שחוק ומהתלות ולא עצב ואונן אלא שמח. שכך אמרו חז"ל שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לעבירה.

(קיצור שולחן ערוך)

תורה-מן

תורה-מן התקין את האור והסכרין באמת ובתמים! כמובן שמותר לך לשתק ולהגות. אך ליהודי אסור לצפות בתוכניות שיש בהן דברים האסורים על פי ההלכה. למזלך, הצלתי אותך בראש האתרון!

שוב תורה-מן הב'ס אות'...

תודה תורה-מן!

בפורים מצווה להיות שמח. רק שלא תתחרט!

מצטרפים לקריאה:

מוטב שלא ישתכר וכל מעשיו יהיו לשם שמיים
כבר כתב המשנה ברורה בשם החיי אדם (אורח חיים, סימן תרצ"ה): "ואמנם היודע בעצמו שידלזל אז במצווה מן המצוות... או שינהג קלות ראש... מוטב שלא ישתכר וכל מעשיו יהיו לשם שמים". **לגבי נשים**, לא מצאתי שיש להן מצווה לשתות. לכן, עדיף שנשים לא ישתו אלאכול כדי שלא יגיעו לידי שכרות ולפגיעה, חס וחלילה, בגדרי צניעות.

הרב דב ליאור

למנות 'חברותא' שישגיח על השותים מפני הסכנה
מצוות השתייה בפורים אינה מתירה שתייה מופרזת, הוללות ושכרות ללא גבול. אני קורא לבני הנוער ולהוריהם להישמר משתיה מרובה בפורים ולמנות 'חברותא' שישגיח על השותים מפני הסכנה.

הרב חיים דרוקמן

אמנם בפורים זו מצווה לשתות אבל אין מצווה לעשות דברים שתתחרט עליהם ואין רשות לעבור את הגבול ולבטל איסורי תורה.

אז לפני שתשתה את הכוס הבאה חשוב: כשאתה שותה אתה לא מודע לסכנה!

**פורים שמח.
אל תהפוך אותו לעצוב!**

בשיתוף **נדב** נוער דתי בסיכוי
מיסודו של ה-OU ישראל

